

Η ΗΓΕΡΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΡΑΚΙΝΑ

Η γυναίκα που εδημιούργησε τη νεώτερη τραγωδία. Τά πρώτα έργα του Ρακίνα. Η «Ανδρομάχη». Πώς εγράφη το άριστο έργο αυτό. Οι έρωτες του ποιητή με την Λά ντν Πάρκ. Ο κοσμικός και σεμνός της καλλιτέχνιδος. Η χρεία της. Αι σχέσεις της με τους μεγαλύτερους ποιητάς της Γαλλίας. Η επίδρασις που εξήκασε επί του Ρακίνα. Η άπειλη του Ρακίνα για τον θάνατο της άγαπημένης του κτλ. κτλ.

Το Νοέμβριο του 1667, ο Ρακίνας, ηλικίας τότε 28 μόλις ετών, είχε τελειώσει τ' έδωσα να του παίξουν την τρίτη κατά σειράν τραγωδία του, που έφερε τον τίτλο «Ανδρομάχη». Πρώ δλίγου καιρού είχαν παχθί δυό άλλες τραγωδίες του, ή «Θηβαίς» και ή «Αλέξανδρος», μα και ή δυό, άν και ήσαν καλογραμμένες, είχαν κάτι το ψυχρό, ήσαν κοιμένες στ' αρχαία των άνοσιών τραγωδιών εκείνης της εποχής. Η «Ανδρομάχη» όμως ήταν σωστή απομίμηση. Οι αλλοί και οι διανοούμενοι την ήπεδεχθησαν με άπεριόριστο ένθουσιασμό. Πιο πολύ όμως ξετρελλώθηκαν με την τραγωδία αυτή ή γυναίκες, γιατί ή «Ανδρομάχη» δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά ένας μεγαλόπρεπης πινάξ του γυναικείου έρωτικού πάθους.

«Την ψυχρή και πρό παντός ψεύτικη τεχντροπία των τραγωδιών που έγράφοντο ώς τότε, την άντικατέστησε ο Ρακίνας, για πρώτη φορά στη Γαλλική φιλολογία με τη γλώσσα του πάθος — λέει ο Γάλλος κριτικός Φερδινάνδος Μπαιντιέ, έχοντας υπ' όψη τον την «Ανδρομάχη». — Για πρώτη φορά έδειξαν την εποχή εκείνη επί σκηνής γυναίκες που ν' αγαπούν ή να μισούν με φλογική κι' ασυγκράτητη παρραφορά. Όλοι οι ποιητάί έβάζαν τις ήρωίδες των, μέχρι της εποχής εκείνης, να συζητούν άδιάφορα με τους άγαπημένους των, μέσα σε κομψά σαλόνια. Ο Ρακίνας ήταν ο πρώτος που παρουσίαζε γυναίκες να σφαδάζουν από τον πόνο της αγάπης, να μαιώνται από την έρωτική παρραφορά, να έγκληματούν για να κατακτήσουν την καρδιά ενός άνδρος...»

Είπαμε και παραπάνω, ότι ο Ρακίνας έγραψε την τραγωδία αυτή σε ηλικία 28 μόλις ετών. Μα τότε μπόρεσε, σε τόσο νεαρή ηλικία, να μάθει όλα τα σπουδαία μυστικά της γυναικείας ψυχής; Ποιά ήταν ή γυναίκα που του έφλόγισε την καρδιά τόσο, ώστε να τον κάνει μεγάλο ποιητή με τη δύναμη του πάθος; Ποιά ήταν τέλος ή γυναίκα αυτή που έγινε άφορη ή δημοφιλέστατη ένα νέο, για την εποχή εκείνη, λογοτεχνικό είδος; Η τραγωδία με βάση των γυναικείων έρωτα;

Η γυναίκα αυτή ήταν ή ήθοποιός Λά ντν Πάρκ, ο πρώτος έρωσ του Ρακίνα.

Όλοι οι συγγραφέας και χρονικογράφοι της εποχής εκείνης μάς πληροφορούν ότι ή νέα αυτή ήταν πολύ όμορφη, ότι είχε παράστημα και μεγαλοπρεπεία βασιλικής, άγαλματώδες σώμα, άθροιακή φωνή και ότι έχορνε σαν νύμφη.

Ο μεγάλος ποιητής Κορνήλιος, σ' ένα σονέτο που της άφιέρωσε, λέει, μεταξύ των άλλων, ότι ήταν χάριμα όφθαλμών και αιώνων!...

Όταν γνωρίστηκε με τον Ρακίνα, στα 1664, εκείνος ήταν 25 χρονών και εκείνη 31. Ένωείται ότι οι θαυμαστάί δεν της έλειπαν. Είχε μάλιστα τόσο πολλούς, ώστε ζαλιζόταν ν' άκούη τις έρωτικές εκδηλώσεις τους... Ο Μολιέρος, ο Κορνήλιος, ο Λαφονταίν είχαν μαγευθί από τα θέληγνά της κ' έκαναν ό,τι μπορούσαν για να κατακτήσουν την καρδιά της. Εκείνη όμως δεχόταν με χαρά τας ένθουσιώδεις κρίσεις των για την ήθοποιά της, και τους έρωτα το βίγα όταν γινότανταν περισσότερο τοιμηροί. Άγαπούσε την ήσυχ και νοικοκυριότητα ζωή, χωρίς σκανδαλά και ξενύγνια. Έξ άλλων ήταν παντρεμένη με τον ήθοποιό Λά ντν Πάρκ και δεν της άρεσαν καθόλου ή συζητήσεις ομνής ή οι διαπραγμασιμαί για λόγους ήθοποιότητας. Άπέρριπε τις μεγάλες συγχαρήσεις, για να μη χαλάσει ή όμορφιά της...

Έσκινα έμεινε χήρα. Ο Ισπότης ντν Ρουάν ζήτησε τότε να συνάμη σχέσεις μαζί της, 'Αλλ' εκείνη του έδωλεσε ότι εινε μὲν πρόθυμη να ήσουν μαζί, ύπο τον όρον όμως να την παντρευθί. Ο Ισπότης, τρελλός άπό

έρωτα γι' αυτήν, θά την παντρευότανε, άν δεν έπενέβαιναν εγκαίρως οι συγγενείς του, για να ήμποδίσουν αυτόν το γάμο...

Η Λά ντν Πάρκ ήταν πολύ κομψή, με σώμα λαστιχένο. Στις κομωδίες με μπαλλέτο, στις όποιες ήθοιούβανε πάντοτε, γόρνε με τέτοιο μπόιο, ώστε οι θεαταί έδεικναν τα πόδια της... δυό σταθμάς πάνω από το γόνατο κ', καθώς μάς πληροφορεί ένας συγγραφέας της εποχής. Και, όταν ο βασιλιάς έδωσε, στα 1664, στο πάροχο του άνακτόρου των Βερσαλλιών μια τριήμερη έορτή, γνωστή στην ιστορία με το όνομα: «Η ήδονές του μαγεμένου νησιού», ή Λά ντν Πάρκ ήταν το άστρο της κοσμικής αυτής συγκεντρώσεως — κατά την όποια διεσπράθησαν άνατονόμαστα όργανα, ύπο τα όματα του άνακτος και των άνωτερων κληρικών...

Τον Δεκέμβριο του 1665, ή Λά ντν Πάρκ έπαζε στον «Αλέξανδρος», τη δεύτερη τραγωδία του Ρακίνα, το ρόλο της Άζιανής, βασιλίσσης μιας περιφέρειας των Ίνδιών. Τότε άρρώθως, ο Ρακίνας γνωρίστηκε καλύτερα μαζί της κατά τη διάρκεια των δοκιμών, τότε άνεπιτήθη ο μεγάλος έρωτάς του γι' αυτήν. Έξ παραλλήλου, ή Λά ντν Πάρκ — ή όποια, μολοντί έχούσε μέσα σ' ένα περιβάλλον σχετικής διαφθοράς, έμεινε λευκή και άμειρη — άρχισε να συμπαιθί τον όμοιον αυτόν νέο, του όποιου τα μάτια έγνώριζαν με άσσημψητά λάμψη.

Με την πάροδο του χρόνου, ή άπλή αυτή συμπάθεια δεν άργησε να μεταβήθη σε δυνατή αγάπη. Έπ' τέλους; Η Λά ντν Πάρκ είχε συγκαταστή από τον έρωτα ενός άνδρος! Εκείνο που δεν έπέτευαν ο Κορνήλιος, ο Μολιέρος, ο Λαφονταίν και τόσοι άλλοι διάσημοι άνδρες της εποχής εκείνης, το κατοόφισε ο Ρακίνας χωρίς κανένα κόπο, επειδή μπόρεσε να βρη το όραιο της καρδιάς της όμοιας ήθοποιού.

Κατόπιν αυτού, ο Ρακίνας δεν το κοινοόσε καθόλου από το σπίτι της Λά ντν Πάρκ. Τό ήταν άδύνατο ν' άποικαφανθί από κοντά της. Η γυναίκα αυτή τον είχε σκληρώσει μέχρι του όμριου να μην μπορη να ήση ούτε

μα όρα μακρού της.

Οι άναγρήθητοι θαυμαστάί της Λά ντν Πάρκ έσβαδαν, με κατάπληξη και άπορηξία, την εκπόθησι του φρονιού. Πολλοί τότε ήδωσαν, για τελευταία φορά, να κάνουν την ήθοποιά να τους προσέξη, να εγκαταλείψη τον Ρακίνα, να διαλέξη έναν άπ' αυτούς. Μα ή καρδιά της Λά ντν Πάρκ ήταν καλά δομημένη.

Έτσι, ύπο την επίδρασι της ιστορικής αυτής γυναικας, άναγνόντας τον ίδιον άερα μ' αυτήν, καθομένο διαρκώς προς στο γόνατο της, ο Ρακίνας έγραψε την τρίτη τραγωδία του, την περιφημη «Ανδρομάχη». Την έγραψε για να την παίζη ή άγαπημένη του. Και ή φαντασία του πήρε τέτοια δυνάμη από την έρωτική φλόγα του, ώστε εδημιούργησε ένα άριστοέργομα. Και το άριστοέργημα του αυτό το χροστούσε στη Λά ντν Πάρκ — στην πρώτη και μεγαλύτερη άγάτη του.

Άλλοίονομο όμως: ο ποιητής στάθηκε πολύ άτυγος στον έρωτά του. Δεν πρόφτασε να ζωή την άγαπημένη του — τη κοόσα του, την ήγεία του. Ένα χρόνο ύστερ από τη θεαματικη παράστασι της «Ανδρομάχης», ή Λά ντν Πάρκ πέθανε στην άγκαλιά του Ρακίνα... Οι φίλοι του ποιητή φοβήθηκαν τότε σοδάρη για την ήγεία του. Η άέλπεια του ήταν άπεριόριστη. Ένας σύγχρονος χρονικογράφος λέει στ' άπομνημονεύατά του πως όταν ο Ρακίνας άπολιούθωσε την καρδιά της άγαπημένης του, ήταν ένας άνθροπος που δεν έζει άν ζή, ένα άνθρώπινο ράκος, τοσκαιμένο άπ' τον πόνο!...

